

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold (artikel 31 i EU's charter).

Sag anlagt den 26. april 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen

(Sag T-244/17)

(2017/C 231/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (ved advokat J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastlås, at Europa-Kommissionen har undladt at handle i henhold til artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1386/2007 af 22. oktober 2007 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (EUT 2007, L 318, s. 1), idet Kommissionen anmodede Portugal om at fremsende den en liste over fartøjer under Portugals flag, der har tilladelse til at fiske i det NAFO-regulerede område i sæsonen 2017, som ikke omfattede fiskerfartøjet CALVÃO, med den følge, at Kommissionen ikke har fremsendt en liste, der omfatter det nævnte fartøj, til NAFO's sekretariat.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende, hvorved det er blevet gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1386/2007, idet den uretmæssigt undlod at fremsende en liste over fartøjer, der omfattede sagsøgerens fiskerfartøj CALVÃO, med henblik på tilladelse til at fiske i det NAFO-regulerede område i sæsonen 2017.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen ikke har beføjelse til at deltage i udfærdigelsen af listerne over fartøjer med tilladelse, hvilket fortsat henhører under medlemsstaternes enekompetence. Sagsøgeren har anmodet Kommissionen om at afstå fra at blande sig i udfærdigelsen af den pågældende liste og opfordret Kommissionen til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til fremsendelsen af listen omfattende selskabets fiskerfartøj CALVÃO til NAFO's sekretariat.

Sag anlagt den 28. april 2017 — Intermarché Casino Achats mod Kommissionen

(Sag T-254/17)

(2017/C 231/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Intermarché Casino Achats (Paris, Frankrig) (ved advokaterne Y. Utzschneider og J. Jourdan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås på grundlag af artikel 277 TEUF, at artikel 20 i forordning nr. 1/2003 ikke finder anvendelse i nærværende sag.

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017)1056 af 9. februar 2017 annulleres på grundlag af artikel 263 TEUF og 277 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionens afgørelse af 9. februar 2017 er ulovlig, ved hvilken afgørelse sagsøgeren blev pålagt at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 1 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1) (herefter den »anfægtede afgørelse«). Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse ulovlig, for så vidt som den er støttet på bestemmelser, der er i strid med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«). Sagsøgeren har i denne henseende anført, at
 - artikel 20 i forordning nr. 1/2003 tilsidesætter retten til effektive retsmidler, der er sikret ved chartrets artikel 47 og EMRK's artikel 6, for så vidt som nævnte artikel 20 ikke fastsætter effektive retsmidler til prøvelse af Kommissionens kontrolundersøgelser
 - artikel 20 i forordning nr. 1/2003 tilsidesætter ligeledes princippet om ligestilling af parterne, der er sikret ved chartrets artikel 47 og EMRK's artikel 6, for så vidt som nævnte artikel 20 hverken fastsætter adgang til de sagsakter, der ligger til grund for Kommissionens afgørelse om at foretage en kontrolundersøgelse, eller at disse sagsakter skal fremsendes.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel, for så vidt som nævnte afgørelse er utilstrækkeligt begrundet i strid med kravene i artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003. Det er således sagsøgerens opfattelse, at den anfægtede afgørelse intet sted forklarer, hvordan sagsøgeren er berørt af en eventuel overtrædelse, og den periode, hvori der er mistanke om, at der har fundet overtrædelser af konkurrencebestemmelserne sted, angives heller ikke med præcision i afgørelsen. Denne tilsidesættelse af begrundelsespligten er så meget desto mere skadelig, som den anfægtede afgørelse ikke indeholder de sagsakter, som den er støttet på.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den blev vedtaget af Kommissionen, uden at denne institution råder over indicier, der er tilstrækkeligt alvorlige til, at der er grundlag for en mistanke om en overtrædelse af konkurrencebestemmelserne og dermed en begrundelse for en kontrolundersøgelse i sagsøgerens lokaler.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den ikke overholder den grundlæggende ret til boligens ukrænkelighed, som er fastsat i chartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, som følge af den uforholdsmæssige karakter af den kontrolundersøgellesforanstaltning, som afgørelsen foreskriver, og fraværet af en tilstrækkelig garanti mod misbrug.

Sag anlagt den 28. april 2017 — Les Mousquetaires og ITM Entreprises mod Kommissionen

(Sag T-255/17)

(2017/C 231/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Les Mousquetaires (Paris, Frankrig) og ITM Entreprises (Paris) (ved advokaterne N. Jalabert-Doury, B. Chemama og K. Mebarek)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Der vedtages en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse for at pålægge Kommissionen at præcisere de formodninger og fremlægge de indicier, som den var i besiddelse for at begrunde formålet og målet med afgørelserne AT.40466 — Tute 1 og At.40467 AT.40467 — Tute 2.